

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**Херсонський державний аграрно-економічний університет
(м.Херсон-Кропивницький, Україна)**

**ВШТІП Академія Прикладних Наук м. Познань
(Республіка Польща)**

**Інститут статистики та економетрики, Кільський університет
імені Христіана Альбрехта (Німеччина)**

**Університет Дюкейн, Пітсбург
(США)**

**Латвійський університет біологічних наук та технологій
(Латвія)**

**Львівський національний університет природокористування
(м.Львів, Україна)**

**Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
(м.Тернопіль, Україна)**

**Університет Григорія Сковороди в Переяславі
(м.Переяслів, Україна)**

**Дніпровський аграрно-економічний університет
(м.Дніпро, Україна)**

**Вищий навчальний заклад «Національна академія управління»
(м.Київ, Україна)**

**Херсонська державна морська академія
(м. Херсон, Україна)**

**ЗБІРНИК ТЕЗ
за матеріалами**

Міжнародної науково-практичної конференції

**«Сучасна освіта: філософські, соціально-економічні,
поведінкові аспекти»**

18 квітня 2024 року

Херсон – Кропивницький

*Думенко І.В., кандидат економічних наук,
ІЗВО «МКУ ім. Пулина Орлика»,
м. Миколаїв, Україна*

МЕТОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ФУНКЦІЙ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ПРАЦІ В ОРГАНІЗАЦІЇ

Управління охороною праці в організації вимагає комплексного підходу та впровадження різноманітних методів та засобів для забезпечення безпеки та здоров'я працівників. Розглянемо найбільш ефективні методи забезпечення реалізації основних функцій управління охороною праці.

Аналіз ризиків та оцінка умов праці є ключовим етапом у системі управління охороною праці. Це дозволяє ідентифікувати потенційні небезпеки та визначити ризики для здоров'я та безпеки працівників. Наведемо ключові аспекти цих процесів:

- ідентифікація небезпек - організація проводить детальний аналіз робочих процесів, обладнання, робочого середовища та інших факторів, що можуть становити потенційні загрози для здоров'я працівників. Це може включати такі аспекти, як робочі машини, хімічні речовини, фізичні навантаження, пожежна безпека тощо;

- оцінка ризиків - після ідентифікації небезпек організація проводить оцінку ризиків, оцінюючи ймовірність виникнення небезпеки та ступінь її наслідків для працівників. Це дозволяє визначити, які ризики є найбільш небезпечними та потребують негайних заходів з управління [1];

- визначення пріоритетів - на основі оцінки ризиків організація визначає пріоритети управління ризиками. Це допомагає сконцентрувати зусилля на найбільш критичних аспектах безпеки та здоров'я працівників;

- розробка заходів з управління ризиками - після визначення ризиків та їх пріоритетів організація розробляє та впроваджує конкретні заходи для зменшення або усунення цих ризиків. Це може включати технічні засоби

безпеки, процедури роботи, навчання працівників та інші заходи.

Організація повинна регулярно моніторити ефективність заходів управління ризиками, а також періодично переглядати свої процедури та методи, щоб вони відповідали змінам у робочому середовищі або законодавстві. Аналіз ризиків та оцінка умов праці допомагають організаціям ефективно управляти безпекою та здоров'ям працівників, зменшуючи можливість нещасних випадків та професійних захворювань.

Розробка та впровадження нормативно-правової бази дозволяють організаціям створити систему безпечної та здорової робочої обстановки, забезпечуючи відповідність законодавчим вимогам та зменшуючи ризики нещасних випадків та професійних захворювань. Організація повинна мати відповідні правила, стандарти та політики з охорони праці, які відповідають вимогам законодавства.

Навчання та підвищення кваліфікації персоналу у сфері охорони праці є важливими складовими ефективної системи управління безпекою та здоров'ям працівників. Це може включати навчальні семінари, тренінги, інструктажі та інші освітні програми. Підвищення кваліфікації персоналу щодо охорони праці сприяє покращенню безпеки та здоров'я на робочому місці, зменшенню ризиків нещасних випадків та підвищенню продуктивності працівників.

Моніторинг та аудит стану охорони праці є важливими складовими ефективної системи управління безпекою на робочому місці. Вони допомагають компаніям забезпечити безпеку та здоров'я своїх працівників, виявляти потенційні ризики та недоліки в системі охорони праці та вчасно вживати заходів для їх усунення. Важливо також забезпечити звітність та відповідальність за впровадження рекомендацій та виправлення виявлених недоліків.

Залучення працівників до управління безпекою та здоров'ям - це ключовий елемент успішної системи управління охороною праці. Це допомагає покращити безпеку на робочому місці, підвищити усвідомленість працівників щодо ризиків та сприяє культурі безпеки. Активна участь працівників у процесі

прийняття рішень та впровадження заходів з охорони праці сприяє підвищенню ефективності цієї діяльності і включає: надання працівникам доступу до навчальних програм з питань безпеки та здоров'я на робочому місці, це може включати тренінги, семінари, вебінари та інші форми навчання; залучення працівників до процесу прийняття рішень з питань безпеки та здоров'я на робочому місці, наприклад, шляхом проведення комітетів з безпеки та здоров'я; створення атмосфери, де безпека та здоров'я працівників вважається пріоритетом, та підтримка взаємоповаги та відкритості у питаннях безпеки; пошук та ідентифікація потенційних небезпек та ризиків з боку працівників на робочому місці, це може бути здійснено через систему звітності про інциденти, аудити безпеки або групові наради; винагорода та визнання за активну участь у програмах безпеки та здоров'я, запропоновані працівниками, наприклад, конкурси на інноваційні підходи до безпеки або нагороди за безпечну поведінку працівників.

Впровадження технічних та організаційних заходів є ключовим етапом у забезпеченні безпеки та здоров'я на робочому місці. Технічні заходи спрямовані на вдосконалення робочого середовища та умов праці, включаючи обладнання, інструменти та матеріали. Організаційні заходи відносяться до процесів, процедур та керівництва, спрямованих на управління безпекою та здоров'ям працівників[2].

Перераховані вище методи забезпечать ефективне управління охороною праці в організації та допоможуть забезпечити безпечні умови праці для всіх працівників.

Список використаних джерел:

1. Бужанська М.В. Актуальні проблеми безпеки праці під час воєнного стану в Україні. *Вісник ХНТУ*. 2023. № 4 (87). URL : https://journals.kntu.kherson.ua/index.php/visnyk_kntu/article/view/540/516 (дата звернення 15.03.2024 р.).

2. Замковий О.Д. Шкідливі та небезпечні виробничі фактори, що впливають на офісних працівників. С 89-91. URL :

Єфремов А. О. – здобувач першого (бакалаврського) рівня

*Науковий керівник: Варнавська І. В. – к.пед.н., доцент
Херсонський державний аграрно-економічний університет
м. Херсон, Україна*

ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ОСВІТНЮ СИСТЕМУ

Загальновідомо, що економіка разом з освітою почали розвиватися ще в давнину. З часом було здійснено надзвичайно великий шлях еволюції та здійснено багато різноманітних трансформацій і нині відбувається наступний етап цього тривалого процесу – глобалізація і четверта промислова революція (The Fourth Industrial Revolution / Industry 4.0).

«Глобалізація – це процес перетворення певного явища на світове, шляхом інтеграції економічної, політичної та культурної ланок» [1, с. 94].

Безсумнівно, глобалізація вже триває і поширюється на основі науково-технічного прогресу та інформаційних технологій. Процес глобалізації не залежить від економічного розвитку країн, адже саме це дозволяє дійти висновку, що країни – взаємозалежні одна від одної. Від цього процесу країн відділяє лише політична система деяких держав, адже інтеграція не може відбуватися з країнами, які мають авторитарний або диктаторський стиль управління, закритої економіку та антиринкове і антидемократичне спрямування.

Глобалізація є процесом суттєвих змін у світовій економіці, політиці, в інформаційній сфері, в освіті, в галузі транспорту, у військовій сфері тощо. Специфіка сучасного етапу полягає, передусім, в тому, що це – багатоаспектний процес, який викликає кардинальні зміни не лише у всіх сферах людської життєдіяльності, але й в способі життя людини [2, с. 68].